

overordentlig let ved et Pennestrøg eller to at borttage denne Mistænksomhed fra os, nemlig blot ved at forandre Ordlyden en Smule. Som sagt, vi forlange just ikke, at de skulle tage vor Ordlyd, men de kunne blot ved at slaa de bestemte Løfter og Tilsagn, der udtaltes her ved det private Kommissionsforslags 1ste og 2den Behandling, og som findes i Rigsdagstidenden, fast i Lovforslagets Tekst tage al Mistænksomheden bort og saaledes staa rene. Hvorfor ville de da ikke gøre det? Jeg erindrer tydelig, at f. Eks. det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) sagde, at han ønskede, at der i selve Kommissoriet — eller hvis det blev et Lovforslag, vel i Lovforslagets Tekst — skulde siges dette, at Kommissionen skulde beskæftige sig ikke blot med en Forsikring, men ogsaa med en Revision af Loven af 9de April 1891, og det ærede Medlem for Brønderslev (Thomas Larsen) sluttede sig udtrykkelig dertil. Hvorfor vil man da bestemt og stadigt fastholde denne uheldige Ordlyd, der, saa vidt jeg kan se, kun gaar i den modsatte Retning, nemlig i Retning af Forsikring?

Jeg synes, at hvis Kommissionen skal holde sig Lovforslagets Tekst for Øje, kan den næsten ikke andet end sige: Vi have til Opgave at skulle udarbejde et Forslag om Invaliditets- og Alderdomsforsikring, men ikke at forbedre den nuværende Forsørgelse, den kan bortfalde, hvis vi faa en Forsikring, men at forbedre den er ikke vor Opgave. Det forekommer mig, at det maa ethvert Medlem, det maa Kommissionens Mindretal eller Flertal, eftersom den former sig, kunne sige. De Herre maa ikke glemme, at nu skal Lovforslaget op i Landstinget, at Landstinget skal være medbestemmende ved Kommissionens Sættelse, og at det vil sende ikke faa Medlemmer der ind, som ikke paa Forhaand kunne ventes at være særlig venlig stemte over for Krav, der fremsættes fra Arbejdernes Side. Det forekommer mig, at der gives disse Medlemmer et udmærket Paaskud til at sige: Vi ville ikke have med en Forbedring af Forsørgelsen at gøre. Det er jo ogsaa Højres gamle Tanke, at Alderdomsforsørgelsesloven var slet, kun af storpolitiske Grunde gik man med dertil, men det er

mange Gange udtalt, at man hellere end gerne vilde bort derfra. De Herre, som sige, at Socialdemokraterne, mit Parti, ikke har Ret i sin Mistænkeliggørelse, kunde afværge denne Mistænkeliggørelse, hvis de i Dag vilde staa op og sige: Endnu have vi ikke faaet det gjort, men hvis det socialdemokratiske Mindretal vil tage sine Ændringsforslag tilbage, kan det endnu ske, saa skulle vi fra Flertallets Side ved 3die Behandling fremsætte Ændringer, som fastslaa, at Kommissionen ikke blot skal udarbejde et Forslag om en Forsikring, men ogsaa skal have til Opgave at forbedre Forsørgelsen, og tillige at tage Arbejdsløshedsspørgsmaalet op. Det vilde ærede Medlemmer kunne gøre, men saa længe de ikke gøre det, have de ingen Ret til, som det ærede Medlem for Søby (Vilhelm Lassen) at sige, at vor Mistænkeliggørelse er ubegrundet. Den er saare naturligt og rimeligt affødt af alt det, som er sket i den senere Tid, og først og fremmest af det ærede Flertals haardnakkede Fastholden ved en bestemt Lovtekst, skønt de, hvis de ellers mene, hvad de sige, lige saa godt kunde vælge en anden. Hvorfor skal Kommissionens Opgave formuleres saa overordentlig snævert, hvorfor vil man ikke give den den videre Formulering, som netop det af tre socialdemokratiske Medlemmer stillede Forslag gaar ud paa?

Berntsen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der nu satte sig, optræder jo til Tider i højst forskellige Roller her i Tinget. I Dag vilde det ærede Medlem optræde som historisk Forfatter, og jeg tror endogsaa han sagde, at det var i den historiske Sandheds Interesse, at han tog Ordet for at beskrive, hvad der skete i 1891. Men naar 1891's Historie skal skrives sandhedskærligt, er jeg bange for, at det ærede Medlem efter sine Præstationer i Dag ikke vil blive udkaaret til at skrive den. Jeg skal anføre nogle Eksempler paa, hvorledes det ærede Medlem søger at optræde i Sandhedens Interesse.

Først nævnte det ærede Medlem f. Eks., at da Loven om en Skat paa bajersk Øl laa paa Tingets Bord i 1891,